

Guds syn på krig och våld

"Han låter krig upphöra till jordens ände, han knäcker bågen och skär spjutet i bitar, han bränner vagnen i elden."

Psalm 46:9

Vi är nu en bra bit in på det tjugoförsta århundradet. Världsförhållandena försämras snabbt. De människor som vi har litat på, de saker som vi har lärt känna och tyckt om, och till och med tagit för givna, håller på att försvinna. Många i världen lever idag i ett konstant tillstånd av rädsla. Vi ser på nära håll att spänningarna i världen är större än någonsin. Konflikter, krig och terrorhandlingar fyller nu våra löpsedlar och nyhetsrapporter. Världen är fångad i en frenesi, som har lett till att många fruktar för sin existens. En kamp mellan de förmodade goda och onda krafterna på jorden pågår. Det har skett en uppmaning till vapen, vilket har lett till att våld har besvarats med våld. En stor press har lagts på individer att "gå med i kampen" till varje pris.

Mänskligheten i allmänhet vänder sig inte till Gud för att få hjälp, utan förlitar sig på sina egna metoder för

att skapa fred i världen. I detta läge ställs Guds barn inför många viktiga beslut. Vad lär Skriften om våld, krig och dödande? Hur kan skrifterna användas som grund för att motsätta sig krig och våld? Det är vår förhoppning att den följande diskussionen skall hjälpa läsaren att få svar på dessa viktiga frågor.

Gamla testamentets beskrivningar av Gud

Gud beskrivs ofta i Bibeln med hjälp av krigiska termer - "Herrens vrede" och "Herrens vrede" som nämns i 4 Mos 11:10,33. Den himmelske Fadern är som "en förtärande eld", för "det är en fruktansvärd sak att falla i den levande Gudens händer". (Andra Moseboken 4:24; Hebreerbrevet 10:31). "Till mig hör hämnd och vedergällning." (Andra Moseboken 32:35). Herren är "en svartsjuk Gud" och "en krigets man", som reser sig upp för att döma nationerna på sin bestämda tid. Andra Moseboken 20:5; 15:3

Israels män i krig

I Guds handlande med nationen Israel ser vi att de fick instruktioner om att räkna sig själva med arméer. "Herren talade till Mose i Sinais öken, i församlingens tabernakel, ... sedan de hade dragit ut ur Egyptens land, och sade: "Ta summan av hela Israels barns församling, efter deras familjer, efter deras fäders hus, med deras namn, varje man efter sin

folkräkning; från tjugo års ålder och uppåt, alla som är dugliga att dra ut i krig i Israel; du och Aron skall räkna dem efter deras härar." Mosebok 1:1-3

Israeliterna leddes ofta av krigsmän i sin kamp för att ta det utlovade landet i besittning. Josua, "befälhavaren för Herrens här", fick instruktioner av en ängel om hur han skulle förstöra Jeriko. (Josua 5:14; 6:2-5). Med hjälp av trumpetstötar och gudomligt ingripande "föll stadens murar platt ner" och blev "fullständigt förstörda". Josua 6:20,21

Gud lärde sitt folk att strida. David säger till oss: "Välsignad vare Herren, min styrka, som lär mina händer att strida och mina fingrar att slåss: Min godhet och min borg, mitt höga torn och min befriare, min sköld och den jag förtröstar på, han som underkuvar mitt folk under mig." Psaltaren 144:1,2

Gud kämpar för sitt folk

Gud kämpade för sitt folk när de förföljdes av Farao, Egyptens kung, och hans armé med hästar och vagnar. "När Farao närmade sig, lyfte Israels barn upp sina ögon, och se, egyptierna marscherade efter dem; och de blev mycket rädda, och Israels barn ropade till Herren. ... Och Mose sade till folket: "Frukta icke, stå stilla och se Herrens frälsning, som

han i dag skall visa eder; ty de egyptier som I i dag hava sett, dem skola I aldrig mer se igen för evigt. Herren skall strida för er, och ni skall hålla er lugna." (Andra Moseboken 14:10-14). Havets vatten delade sig genom Guds kraft, och Israels här befriades; Egyptens arméer förintades.

En senare erfarenhet återberättas: "Herren talade till Mose och sade: "Hämnas Israels barn på midjaniterna!" ... Och Mose talade till folket och sade: "Rusta några av eder till krig och låt dem gå mot midjaniterna ... Tusen av varje stam, av alla Israels stammar, skola I sända till krig. Och de dräpte Midjans konungar." Mosebok 31:1-8

"En tid för varje ändamål"

En annan uppsättning skrifter från Gamla testamentet finns i Predikaren 3:1,3,8: "För allt finns det en tid och för varje ändamål under himlen en tid: ... En tid att döda och en tid att hela; en tid att bryta ned och en tid att bygga upp; ... En tid att älska och en tid att hata; en tid för krig och en tid för fred." Många människor har använt dessa skriftställen för att rättfärdiga dödande och krig. Men när vi granskar detta närmare ser vi att Salomo skrev utifrån sina många tidigare erfarenheter och observationer. Han gör en poäng ur ett socialt perspektiv. Han ser människor arbeta hårt med alla möjliga sysslor, och

han frågar klokt: "Vad har den som arbetar för nytta av det han arbetar med? Jag har sett den möda som Gud har givit människosönerna för att de skall öva sig i den." vers 9,10

Salomo avslutar sin diskussion i Predikarens bok med orden: "Låt oss höra vad som är slutsatsen av hela saken: Frukta Gud och håll hans bud, ty detta är människans hela plikt. Ty Gud skall döma varje verk och varje hemlighet, vare sig den är god eller ond." Predikaren 12:13,14

En kärlekens Gud

Mot bakgrund av ovanstående ställer vi nu en berättigad fråga som många ställer sig: Om Gud är en kärlekens Gud, som Bibeln säger, hur kan vi då förstå hans befallningar till Israels barn, som att "fullständigt förgöra" sina fiender? (1 Johannesbrevet 4:8,16; Femte Moseboken 12:2; 20:17). Vi måste komma ihåg att nationen Israel var Guds förbundsfolk: "Av alla släkter på jorden har jag bara känt dig." Amos 3:2

Det faktum att Israels barn var Guds utvalda folk framgår tydligt av Bibeln. Vi noterar dessa ord av profeten Jeremiah: "Så har jag låtit hela Israels hus och hela Judas hus hålla sig till mig, säger Herren,

för att de skall vara mig till ett folk och till ett namn, till ett pris och till en ära." Jag skall vara "Gud för alla Israels släkter, och de skall vara mitt folk." (Jeremia 13:11; 31:1). När Gud talade till Jakob, fadern till Israels tolv stammar, sade han: "I dig och i din säd skall alla jordens släkter bliva välsignade." Första Moseboken 28:14

Landet Kanaan hade utlovats till Abrahams "säd" - det vill säga Israel - flera århundraden tidigare. (Första Moseboken 11:31; 12:5-7). Andra folk hade dock bosatt sig i landet innan israeliterna anlände som de rättmätiga arvtagarna under Josuas ledning. Det rådde fruktansvärda förhållanden i det utlovade landet Kanaan när Israel kom för att ta det i besittning. Filistéerna, amoriterna och andra som ockuperade landet var mycket korrupta, eftersom de ägnade sig åt alla former av avgudadyrkan, till och med offra människooffer i samband med sina falska gudar och religion. (Femte Moseboken 18:9-14). Det var för att deras ondska och fördärv hade nått en sådan nivå att Gud, i sin visdom och rättvisa, såg att det skulle vara bäst att förgöra dem och att placera i landet ett folk som under hans instruktioner skulle uppnå en högre grad av civilisation.

Därför gav Gud israeliterna i uppdrag att erövra Kanaan. Det var inte något som gjordes utan hans tillstånd och ledning. Innan israeliterna kom in i

löfteslandet hade Herren upprättat ett system av lagar för dem. De förstod att om de inte lydde dessa lagar skulle de straffas. En av dessa lagar var: "Du skall icke dräpa." (Andra Moseboken 20:13). Israels grannar förde ständigt krig mot dem, men om Israel lydde Gud, skulle han hjälpa dem. Om de däremot inte lydde Gud, skulle han låta deras fiender vinna. Tredje Moseboken 26:3,6-8,14,17

En tillfällig situation

Senare i Gamla testamentet klargjorde Gud genom profeterna att den nuvarande tiden av ondska, hat, krig och fattigdom var en tillfällig situation. Hans plan kommer slutligen att eliminera all krigsföring, hat, förtvivlan och fattigdom. Detta kommer att ske när hans kungarike upprättas. Genom profeten Jesaja sade Gud om denna tid: "De skall hugga sina svärd till plogbillar och sina spjut till skärar; folk skall inte lyfta svärd mot folk och inte heller lära sig krig mer." "De skall inte skada eller förstöra på hela mitt heliga berg." Jesaja 2:4; 11:9

Nya testamentets syn på krig

Låt oss nu betrakta Guds undervisning i Nya testamentet, där det snart blir uppenbart att en förändring har ägt rum. Den himmelske Fadern

behandlar nu nationen Israel på ett annorlunda sätt, och allt börjar med hans Son, Jesus. I sin förmänskliga existens kallas Guds Son för "Guds Ord [grekiska: logos]". (Johannes 1:1). Senare i samma kapitel skriver Johannes: "Ordet blev kött och tog sin boning bland oss, (och vi skådade hans härlighet, den härlighet som är Faderns enföddes,) full av nåd och sanning." (vers 14). "Han var i världen, och världen blev till genom honom, och världen kände honom icke. Han kom till sina egna, och hans egna tog icke emot honom." (verserna 10,11). Vi vet att "hans egna" syftar på Israels nation. Han förkastades av dem i uppfyllelse av skriften: "Han är föraktad och förkastad av människor." Jesaja 53:3

När Pilatus frågade judarna, som hade samlats vid rättegången mot vår Herre: "Vad skall jag då göra med Jesus, som kallas Kristus? De sade alla till honom: "Låt honom korsfästas." (Matteus 27:22). Som vi läser i slutet av berättelsen tvådde Pilatus sina händer och fann inget fel hos honom. "Då svarade hela folket och sade: "Hans blod skall komma över oss och våra barn."" Matteus 27:25

Under hela Jesu verksamhet längtade han efter att hjälpa Israel. "Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som sänds till dig, huru ofta skulle jag icke hava samlat dina barn, såsom en höna samlar sin kull under sina vingar, och du ville

icke! Se, ditt hus är lämnat åt dig i ödemark." (Lukas 13:34,35). På grund av detta förkastande av Guds enfödde Son lyckades Israel inte få det som de så länge hade sökt. De hade önskat att få fortsatta välsignelser och välstånd under Guds ledning. "Vad är det då? Israel har inte fått det som han söker ... (Enligt vad som står skrivet: Gud har gett dem en slumrande ande, ögon som de inte skulle se och öron som de inte skulle höra;). fram till denna dag." Romarbrevet 11:7,8

Exempel för att undervisa oss

Vi nämner nu återigen, med hjälp av Skriften, syftet med Guds gammaltestamentliga förhållande till Israel. "Bröder, jag vill inte att ni skall vara okunniga om att alla våra fäder [israeliterna] var under molnet och alla gick genom havet; ... Nu var dessa saker våra exempel, för att vi inte skulle ha lust till onda saker, som de också hade lust till." 1 Korinthisarna 10:1,6

Från denna uppteckning har vi varningar och möjlighet att lära av Israels misslyckanden så att vi kan göra vårt bästa för att tjäna Gud. Det naturliga Israel fick aldrig villkorslöst arvet till någon del av det löfte som gavs till Abraham: "I dig skall alla jordens släkter välsignas". (Första Moseboken 12:3). När

Gud ingick sitt förbund med Israel var överenskommelsen att om de höll lagen, skulle de få ett evigt liv. Detta skulle sedan göra det möjligt för dem att ärva det löfte som gavs till Abraham och ge dem privilegiet att välsigna "alla släkter på jorden".

Arvtagare till Guds löften

Aposteln Petrus ord: "Löftet gäller dig och dina barn", är i full harmoni med Herrens hela handlande med Israel, inklusive hans förbund med dem som barn till hans tjänare Abraham. (Apostlagärningarna 2:39). De hade fortfarande detta hopp på Jesu tid, som Paulus sade: "Till det löftet hoppas våra tolv stammar, som dag och natt tjänar Gud, att få komma." (Apostlagärningarna 26:7). När Israel som nation visade sig vara ovärdig att bli arvtagare till Abrahams löften, bröts de symboliskt sett ut och hedningarna fick möjlighet att bli inympade i deras ställe. Dessa hedningar kunde nu som individer bli delaktiga av "olivträdets rot och fett", det vill säga de abrahamitiska löfena. Romarbrevet 11:17

Från den tidpunkten var det bara de personer, judar eller hedningar, som tog emot Kristus som blev "arvingar enligt löftet", som medlemmar av Abrahams andliga säd. (Galaterbrevet 3:29). "Den sten [Jesus] som byggmästarna [Israel som nation] förkastade, han har blivit hörnets huvud: ... Guds rike

skall tas ifrån er och ges åt ett folk som bär dess frukter." Matteus 21:42,43

Eftersom Israel inte var redo att användas för att välsigna andra nationer, upphörde den ställning de hade enligt sitt förbund med Gud, och löftet om att vara ett "prästernas rike och en helig nation" upphörde också att vara deras. (Andra Moseboken 19:6). Det "gavs till en nation", till det andliga Israel - "ett kungligt prästerskap, en helig nation". (1 Petrusbrevet 2:9). Vi får veta att denna nation är skild och åtskild från alla andra och att den är utvald av Gud från alla jordens folk - "ett folk för hans namn". Apostlagärningarna 15:14

Förkastande av våld och krig

Vår Herre Jesus Kristus är verkligen nyckeln till förändringen i de läror som framförs i Nya testamentet. Jesus förkastade de idéer om våld och krigsföring som hade blivit kända och accepterade i världen. Genom sina läror och sitt exempel gav han oss en mycket högre standard. "Ett nytt bud ger jag er: Ni skall älska varandra; liksom jag har älskat er, så skall också ni älska varandra. På detta skall alla människor veta att ni är mina lärjungar, om ni har kärlek till varandra." (Johannes 13:34,35). Detta är ett högre bud, en högre lag, än den som judarna fick

i sitt förbund med Gud. Den lag som Kristus gav är lagen i den kristnes förbund; det är kärlekens lag. Den ges till alla dem som har gått in i Kristi skola och som hoppas på att bli en del av det andliga Israel. Jesus sammanfattade kärleksbudet på följande sätt: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. ... Du skall älska din nästa som dig själv." Matteus 22:37,39

Våld, som är ett resultat av synd, grasserar i världen idag. Det finns i många former och berör nästan alla kulturer på ett eller annat sätt. Satan, syndens upphovsman, går omkring i världen "som ett rytande lejon, ... och söker vem han skall sluka". (1 Petrusbrevet 5:8). Han är "denna världens gud" och "har förblindat sinnena hos dem som inte tror". (2 Korinthierbrevet 4:4). På grund av Satans inflytande genomsyrar våldet dagens samhälle.

I dag ser vi våld i hemmet, bland grannar, i skolor, kyrkor och på arbetsplatser, till och med bland främlingar, för att inte tala om den våldsamma konflikten mellan nationer. Allt detta står i strid med Jesu lära. Han förkastade våld och personligt användande av våld för att lösa tvister. I Johannes 18:10,11 tillrättavisade Jesus till exempel Petrus för att han hade dragit sitt svärd mot en av översteprästens tjänare, vilket ledde till att tjänaren

skadades. Han sade till Petrus: "Lägg upp ditt svärd i slidan."

Vi hör aldrig mer om lärjungarna som använde våld eller tvång i Herrens tjänst. Jesus kunde ha kallat till tjänst "tolv legioner änglar", men det gjorde han inte. (Matteus 26:53). Han var inte villig att använda gudomlig makt för sin egen personliga välfärd. Jesus bad aldrig om att bli befriad från sina problem, utan uthärdade dem glatt som en del av sitt offer. Kristi efterföljare bör också göra samma sak. "Låt detta sinne vara hos er, som också var hos Kristus Jesus." Filipperbrevet 2:5

Ny attityd gentemot fiender

Vår Herre predikade också om en ny attityd gentemot våra fiender. "Jag säger er: Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som förtrycker er och förföljer er." (Matteus 5:44). Vi kanske först säger att detta är en hög standard att leva upp till, och vi skulle ha rätt. Den här typen av kärlek går långt utöver att älska sin nästa. Det har sagts att det är lätt att älska dem som älskar oss. Men att älska våra fiender kräver att hjärtat är så fullt av kärlek att inte ens en fiende kan väcka några onda avsikter i våra hjärtan.

Det skulle inte finnas något utrymme för hämndaktioner eller hat.

Detta betyder inte att vi godkänner ondska eller orättvisor, men vi ska inte delta i dem. Vi är motståndare till förtryck av de svaga och hjälplösa. Många i dagens värld har en inställning som innebär att de rättfärdigar att göra fel mot andra för att rädda sig själva. Vi skall "hata det onda och älska det goda", men vi skall inte belöna andra för det onda, inte ens våra fiender. (Amos 5:15). Låt oss komma ihåg att de som syndar och gör ont i Guds ögon kommer att få sin belöning. 1 Korintierbrevet 3:8

Principer för livet

Vår Herre Jesus lärde ut principer för ett liv som kännetecknas av sympati, ödmjukhet, barmhärtighet, renhet och fredsskapande. "Saliga äro de sörjande ... Saliga äro de ödmjuka ... Saliga äro de barmhärtiga ... Saliga äro de renhjärtade ... Saliga äro fredsmäklarna, ty de skola kallas Guds barn." (Matteus 5:4-9). Vår Herre uttalade dessa ord i sin bergspredikan för att undervisa sina lärjungar och i sin tur oss. Han vill att vi ska ha medkänsla med dem som befinner sig i svåra omständigheter, att vi ska visa ödmjukhet och självbehärskning, att vi ska vara barmhärtiga mot andra, att vi ska ha rena hjärtan, utan vrede och illvilja, och att vi alltid ska vara

fredsmäklare. Vi kommer inte alltid att kunna göra dessa saker perfekt, men vi vill ha en perfekt och ren avsikt. Herrens folk skall vara till hjälp. "Låt oss därför, när vi har tillfälle, göra gott mot alla människor", och inte ansluta oss till stämningarna i denna krigförande värld. Galaterbrevet 6:10

Hjärtats renhet gentemot Gud visar sig i strävan att leva i fred och att främja fred hos andra. Aposteln Paulus skrev: "Så mycket som finns i er, lev fredligt med alla människor." (Romarbrevet 12:18). Detta är särskilt nödvändigt i den tid vi lever i nu, även om vi inte får någon fred tillbaka.

Rättfärdighetens fiender älskar "mörkret hellre än ljuset, därför att deras gärningar var onda". (Johannes 3:19). Herren söker inte efter dessa, utan efter dem som är så trogna rättfärdighetens principer att de utövar dem även mot sina fiender när de blir förföljda. "Saliga är ni, när människor för min skull hånar och förföljer er och med falska ord säger allt möjligt ont om er. Gläd er och var övermåttan glada, ty stor är er lön i himlen." (Matteus 5:11,12). Aposteln Petrus skrev också: "Om någon lider som kristen, så må han icke skämmas, utan han må för den skull förhålliga Gud." (1 Petrusbrevet 4:16). Vår Herre ger oss en personlig försäkran när han säger till oss: "I

världen skall ni ha vedermöda, men var vid gott mod, jag har övervunnit världen." Johannes 16:33

De kristnas ansvarsområden

Vi skall lyda människans lagar när de inte står i strid med Guds lagar. Men när de står i konflikt med varandra måste den kristne vara ansvarig inför Guds lagar, inte människans. Lägg märke till de förmaningar vi får angående detta. "Ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, en helig nation, ett särskilt folk, för att ni skall framhäva lovsången till honom som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. ... Kära ni, jag ber er som främlingar och pilgrimer att avhålla er från köttsliga begärelser, som är ett krig mot själen." (1 Petrusbrevet 2:9,11). "Vi bör lyda Gud snarare än människor." Apostlagärningarna 5:29

Vi vet att vår himmelske Fader anser att lydnad mot hans vilja är en mycket viktig sak. Det har vi fått se genom de många lärdomar vi har dragit om nationen Israel. En viktig princip som Jesus lärde oss är denna: "Ge därför kejsaren vad kejsaren tillhör, och Gud vad Gud tillhör." (Matteus 22:21). Vi får vidare veta följande: "Underordna er alla mänskliga påbud för Herrens skull." (1 Petrusbrevet 2:13). "Ge därför alla vad de har rätt till: skatt till den som har rätt till skatt, sed till den som har rätt till sed, ... heder till den

som har rätt till heder." (Romarbrevet 13:7). Dessa principer gäller alla utom när vårt tränade samvete och Guds lagar skulle brytas.

Den himmelske Fadern utreder allt i denna nuvarande oroliga värld i enlighet med sina planer och syften. Han tittar särskilt på hur vi lever upp till de läror som hans käre Son uppenbarade för oss. De eldiga stormarna i denna tid "skall pröva varje människas verk, vad det är för något". (1 Korintierbrevet 3:13). Den kommer att avslöja vilken typ av karaktär vi har utvecklat under våra liv. Vår tro bör bygga på Guds dyrbara löften, som beskrivs som "guld, silver och ädelstenar". Vi ska inte bygga felaktigt med andra material som inte håller för eldprovet. Aposteln berättar för oss att allt som byggs enligt mänskliga teorier, metoder och traditioner, som beskrivs som "trä, hö och stubb", kommer att förstöras. vers 10-15

Den himmelske Fadern tillåter alla nationer att lura sig själva att tro att de kan lösa alla världens problem. Vi har sett att freden aldrig har varit långvarig, utan nya konflikter uppstår plötsligt. Dessa händelser har Gud tillåtit för att förbereda mänskligheten för sitt rike av evig fred, som skall regeras av hans Son, Kristus Jesus, "Fridsfursten". (Jesaja 9:6,7). "Tillkomme ditt

rike. Ske din vilja på jorden", lärde Jesus oss att be.
Matteus 6:10

Avslutande tankar

Under Israels tid i Gamla testamentet tillät Gud att krig utkämpades för att uppnå vissa syften med de ursprungliga löften som hade givits till Abraham, Isak och Jakob. De flesta av dessa konflikter rörde det land som århundraden tidigare hade utlovats till folket i Israel, men som hade ockuperats av hedniska och onda nationer. Sådana krig och konflikter godkändes av Gud, och inte av människor eller jordiska regeringar.

I Nya testamentet däremot hade Israels tidigare erfarenheter tjänat sitt syfte i Guds ögon. Syftet var att de lärdomar som de hade fått genom dessa svåra upplevelser skulle tjäna som en "skolmästare" för att föra dem till Kristus, Fridsfursten. Galaterbrevet 3:24

Jesus förkastade begreppen våld och krig. Han undervisade genom sitt exempel och genom att upprätta budorden "att älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta" och "att älska din nästa som dig själv". (Matteus 22:37,39). Denna nya attityd gentemot våra fiender förkastar användandet av våld, makt och dödande. Därför säger Paulus till oss: "Eftersträva fred med alla människor och helighet,

utan vilken ingen människa skall se Herren." Hebreerbrevet 12:14

Snart kommer vår inledande bibeltext att uppfyllas: "Han låter kriget upphöra till jordens ände, han bryter bågen och skär spjutet i bitar, han bränner vagnen i elden." (Psaltaren 46:9). Guds Ord lovar vidare: "Våld skall inte längre höras i ditt land, inte heller ödeläggelse eller förstörelse inom dina gränser, utan du skall kalla dina murar för Frälsning och dina portar för Lovprisning." (Jesaja 60:18). Alla de som har dödats till följd av krig och andra våldshandlingar kommer att uppväckas från de döda. (Johannes 5:28,29). Alla människor kommer en dag att känna evig frid och få möjlighet att leva i harmoni på en återställd, fullkomlig jord för evigt. Ett sådant härligt resultat kommer att vara kulmen på återställandet av "allt det som Gud har talat om genom alla sina heliga profeters mun sedan världen började". Apostlagärningarna 3:21